

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
 на пѣть рокъ . . . 6 ар. на пѣть рокъ . . . 6 рубл.
 на четверть року . . . 3 ар. на четверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
 на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
 на пѣть рокъ . . . 8 ар. на пѣть рокъ . . . 8 рубл.
 на четверть року . . . 4 ар. на четверть року . . . 4 рубл.
 на самый додатокъ: на самый додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . . ар. 5— на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
 на пѣть рокъ . . . ар. 2-50 на пѣть рокъ . . . 2-50 р.
 Для Восточной, окрѣмъ Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
 на пѣть рокъ . . . 7-50 ар.
 на четверть року . . . 3-75 ар.
 съ дод. „Библиотека“: на самый додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
 Поодинокое число коштує 12 ар. в. в.

Выходить во Львовѣ въ Вторникъ, Четверга и Суботы
 трижды въ мѣсяцъ по 5-ой год. поп. Литер. додатокъ
 выходитъ наизнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат ар.
 въ мѣсяцъ по 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца.
 Редакція „Администрація“ подѣ Ч. 44 улица Галицка.
 Русописи закупаются лишь на попередне застереженіе
 Русописи принимаются по цѣнѣ 8 кр. бѣть однимъ
 влошеномъ „Надбелане“ по 20 кр. а. в.
 сточки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в.
 Реѣмисіи неопечатаній вольній бѣть порта.
 Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адми-
 нистрація „Дѣла“. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wall-
 fischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube &
 Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter
 Co., Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
 gler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Рос-
 сійской Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовой
 уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дер-
 жавская ул., д. Ралли 9.

Съ розпочавшимся новымъ мѣ-
 сяцемъ просимо нашихъ Вп. Пред-
 ставителѣвъ поспѣшати съ присыл-
 кою предплатъ а Довжниковъ про-
 симо о скору сплату залеглостей.

Привѣтъ „Народной Радѣ“ отъ „Kurjer-a Lwowского“ и „Нов. Пролома“.

Выступъ „Народной Радѣ“ въ оборонѣ правъ
 руского языка на дорогахъ державныхъ желѣз-
 ныхъ въ Галичинѣ не припавъ до смаку двумъ
 влопощивъ краевымъ зѣ двухъ зововъ иротив-
 ныхъ таборовъ: „Kurjer-ови Lw.“ и „Нов. Про-
 ломъ“.

„Kurjer Lw.“ (въ ч. 322 зѣ 21 л. падоли-
 ста) не хотѣя зрозумѣти интенція письма „Нар-
 рада“ до Дирекціи желѣзныхъ державныхъ до-
 рогъ у Вѣднѣ, негодуетъ именно на той уступѣ, де
 сказано, що языкомъ краевымъ у вѣхъ Гали-
 чинѣ есть языкъ рускій, и злословитъ, що тамъ-
 же не сказано: и польскій. Зѣ того заключае,
 що „Народна Рада“ стремитъ не до рѣвноуправ-
 ления языкового, а до гегемоніи языка руского у
 вѣхъ Галичинѣ. Рѣвноправность языкову го-
 товъ „Kur. Lw.“ поспирати, але „шовинистичній (!)
 розгоны „Народной Радѣ“ бѣть энергично о-
 судаже. Не противитася бѣть тому, чтобы рускій
 языкъ уважлянею вѣхъ въ зарѣдахъ желѣзнич-
 ныхъ, въ вѣнскихъ на стаціяхъ, на блякеткахъ,
 въ корреспонденціи и т. д., только боится, щобъ
 се не стало коштомъ языка польскогого.

На сей неоправданный замѣтъ „Kurjer-a Lw.“
 можно оказати, що въ руской части Галичины
 языкъ польскій не бувъ и не буде нѣколи кра-
 евнымъ, и коли въ королевствѣ Галичины и Во-
 лодиміеріи вразѣ съ Вел. княжествомъ Краковъ-
 скимъ, Освѣнцимомъ и Заторомъ оба языка,
 рускій и польскій оуть краевыми, то
 сказанье се ошерте на еѣнографичныхъ отноо-
 нахъ сѣхъ складовыхъ частей коронного краю,
 належитъ лишь такъ розумѣти, що для польскогого
 населена польскій языкъ, для руского — рускій
 мае значеніе краевского. Екземпъ „Kurjer-a Lw.“
 выходили-бъ якъ-разъ въ некористъ интересу на-
 роду польскогого, котрого бѣть хочѣ боронити про-
 тивъ гегемоніи рускою. Коли бо поѣсла теорія
 „Kurjer-a Lw.“ у вѣхъ Галичинѣ, заселеной
 головно Русинами, польскій языкъ мавъ бы бути
 краевымъ побѣтъ руского, то въ дальней консе-
 квенціи, дуже логичной, рускій языкъ мавъ бы
 рѣвне право бути краевымъ языкомъ и въ Вел.
 княжествѣ Краковскомъ, въ Освѣнцимѣ и Заторѣ,
 и „Нар. Рада“ повинна була уѣбнитася о его
 уважлянею и въ сѣхъ сторогахъ краю. „Нар-
 родна Рада“ сего однакже не зробила, бо не ба-
 жаетъ вѣгде языковой гегемоніи а боронитъ лишь
 языковыхъ правъ своего народу, потоптаныхъ фак-
 тичною гегемонією языковъ нѣмецкого и поль-
 ского на дорогахъ державныхъ желѣзницъ въ ру-
 ской части Галичины.

Рѣвно-жъ не подобалося „Kurjer-ови Lw.“
 жаданье „Нар. Радѣ“, чтобы на намѣренной буд-
 овля Дирекціи державныхъ желѣзницъ у Львовѣ
 побѣтъ нѣмецкой и польской написи умѣщено та-
 кожь руску. Тутъ „Kurjer Lw.“ думае, що се
 домаганье „Нар. Радѣ“ есть „загонистимъ“, бо
 „ще навѣтъ не положено фундаментовъ подѣ зга-
 даный будынокъ“. Доминушка способъ говорения
 Kurjer-a Lw.“ и оспридану практику „запобѣгла-
 востѣ“ въ житю людскомъ, мы выкажемъ тутъ
 кола не несовѣтливостъ, то бодай т. зв. „kolowa
 szkodliwosc“ той газеты въ сѣй справѣ. Вп. читателѣ
 дуруютъ, що мы сѣмъ разомъ наведемо слова
 „Kurjer-a Lw.“ въ оригиналѣ.

И такъ „Kurjer Lwowski“ въ ч. 237 зѣ д.
 28 л. сѣрпня 1885, на стор. 4 пише:
 „Gmach dla kolei państwowej we Lwowie,
 zaprojektowany, jak wiadomo, w ulicy Majerow-
 skiej, będzie wielką ozdobą miasta. Obecnie są
 w robocie szczególowe plany. Na szkicu fasady
 uderzył nas przy oglądaniu mankament, któ-
 ry należałoby z góry usunąć. O bok rol-

skiego napisu nie ma napisu ruskiego,
 a powinien być. Skoro równouprawnie-
 nie — to równouprawnienie. Musimy się
 tem obstać.“

Такъ говоривъ „Kurjer Lw.“ въ сѣрпни,
 передъ тымъ, закимъ „Народна Рада“ выслала
 свое письмо до Дирекціи желѣзницъ. Коли-жъ се
 оталося, значитъ, коли панове зѣ „Kurjer-a Lw.“
 побачили, що ихъ „теорія“ (краснѣ оловця нѣ-
 чего не коштують!) могла бѣть бути переведена
 въ „практику“, — тогда они звиваютъ хору-
 говку и въ ч. 322 зѣ 21 л. падолиста 1885 вже
 такъ пишутъ:

„Druga część petycji (Narodnej Rady) jest
 stanowczo przedwczesną (а впередъ ка-
 завъ: „należałoby z góry usunąć“). Oto wydział
 Rady, dowiedziawszy się (z kąd?) [а прецѣвъ
 хочъ-бы зѣ ч. 237 „Kurj. Lw.“], że na budowa-
 się mającym gmachu dyrekcji kolei państwowych
 we Lwowie, umieszczony zostanie tylko napis
 polski, petycjonuje już teraz za umieszczeniem
 także napisu ruskiego. Gdyby rzeczywiście p
 wykonaniu gmachu pominięto napis
 ruski, Rusini mieliby wszelkie prawo zażądać do-
 dania tego napisu, wnosząc jednak w tej sprawie
 petycję, zanim jeszcze nawet fundamenta gmachu
 położone zostały, to już nadto „zahonyścić“.“

Ось маеете взорець совѣтливости, логичности
 и всего добра въ польской прасѣ!

За „Kurjer-омъ Lw.“ поійшовъ „Нов. Про-
 ломъ“:

„Народна Рада — пише бѣтъ — начала
 свою дѣятельность высылкою письма въ дирек-
 цію державныхъ желѣзныхъ дорогъ, требующую
 умѣщения рускою написи на домѣ дирекціи дви-
 жения той же дороги во Львовѣ, который только
 съ вѣсною 1886 г. начнетъ стрѣитася!“

„Блаженніи нищѣи духомъ!“ Що-жъ? и
 органъ „Русской Радѣ“ гадае, що то лучше бу-
 де уѣбнитася ажъ тогда, якъ будовля буде вже
 построена безъ рускою написи?! Прецѣвъ же зѣ
 чисто-техничныхъ взглядовъ тогда вже не
 дасться зарадити! На написъ треба вже въ плянѣ
 вызначити мѣсце на фасадѣ, бо потому рускою
 написи не прише шилькою до будовлѣ навѣтъ
 такой битый архитектъ, якъ п. редкторъ „Нов.
 Пролома“...

Мы зверяемо увагу пп. редакторовъ „Ку-
 рjer-a Lw.“ и „Нов. Пролома“ на самый плянъ
 будовлѣ, котрый „Народна Рада“ мала передъ со-
 бою въ видѣ фотодруку, умѣщеного въ „Czaso-
 pismie technicznem“ ч. 10 зѣ 20 л. жовтня а съ
 подписомъ: „Projekt budynku na pomieszczenie
 biur c. k. dyrekcji ruchu kolei państwowych we
 Lwowie, opracowany przez architekta Winc. Raw-
 skiego“. Просимо приглянутися орнаментованой
 фасадѣ будовлѣ и сказати, чи есть тамъ де мѣсце
 на написъ руску побѣтъ польской и нѣмецкой?
 Нема! О що-жъ отже ходитъ? О то, чтобы Ди-
 рекція желѣзницъ казала проектъ змѣнити, закимъ
 его потвердитъ, — бо потому, якъ то кажуть,
 пиши: пропало!

„Народна Рада“ сповнила добре свой обо-
 вязокъ и певно рускій народъ за те буде бѣть лише
 вдячный, а мы дуже сумнѣваемось, чи знайдеъ
 хоть одинъ розумный Русинъ, котрый бы въ томъ
 дѣлѣ не змѣркувавъ, о що ходитъ пп. критикамъ...

Отозва до Честныхъ Выборцевъ сель- ской куріи Жовковской рады повѣ- стовой.

Мы внаше подписанъ, а черезъ Васъ, Чест-
 ный Выборецъ, на дни 6 жовтня с. р. на членовъ
 Жовковской Радѣ повѣстовой выбранъ, звѣщаемо
 Васъ сею отозвою, що мы зложили свои мандаты
 до рукъ ц. к. старосты въ Жовквѣ.

Щобы Вы зѣ одной стороны довѣдалися о
 причинѣ того несподѣваного поступку, а зѣ дру-
 гой, щобъ Вы не обвиняли насъ, що черезъ насъ
 будете мусѣли приѣздити другій разъ до выбо-
 ровъ, хочемо Вамъ тутъ причину нашего уступ-
 ления розъяснити.

Знаете, Честный Выборецъ, вѣтъ, чимъ была для
 Васъ такъ звана „руска“ Рада повѣтова за мѣнувшѣ
 три роки. Вы чейже не забудете той щирои праці
 засѣдавшихъ въ нѣй Русиновъ, черезъ котрыхъ
 позаводалася порядки по Влацкѣ урядкѣ и казахъ

громадскихъ, по дорогахъ громадскихъ, завелося
 для Васъ дешеву оль повѣтву, збудувалосъ черезъ
 нашъ повѣтъ новый гостинець краевый и на кож-
 домъ мѣсци рагувалося Васъ, чи то грѣшми, чи
 щирыми радами. Отже тее такъ щиро почате дѣ-
 ло Радѣ повѣтвой надѣялось мы вѣтъ 12 выбранъ
 члены вести дальше, при помочи 4-охъ членовъ
 зѣ куріи мѣской, котрыхъ выборъ бувъ для насъ
 запевненный. Тымчасомъ оталося инакше. Не че-
 резъ дозволену закономъ агитацію, не черезъ
 зраду нашихъ людей, а выключно черезъ то, що
 безъ причины вмѣшалося ц. к. староство, — о
 чѣмъ Вы вже зѣ газетъ рускихъ знаете, — у-
 пали нашѣ мѣскі кандидаты, а тымъ самымъ и
 отратили нашѣ сподѣвану бѣльшость.

Русинови не першина бути въ меншости.
 Мы были-бъ умѣли также и въ меншости пра-
 цювати для Вашего добра, — однакъ тутъ, де,
 абы Русинамъ выдерти запевнену побѣду (бѣль-
 шость), треба було ажъ насилья; де окрѣмъ того
 между членами-Поляками той Радѣ находятся лю-
 де, котры вже неразъ дали доказы незычливости
 и неприязни для Русиновъ, — въ такой Радѣ мы
 заобѣдати не можемо и зѣ нашою присутности
 тамъ-же мы Вамъ нѣякого добра принести не
 могли-бы. Дятого волѣли мы подякувати и по-
 складати мандаты.

- Жовковъ дни 12 листопада 1885.
 Бойко Василь зѣ Кошелева;
 о. Брылинскій Іоофъ зѣ Жовтанецъ;
 Герасимовичъ Николай зѣ Куликова;
 о. Децкевичъ Теофилъ зѣ Куликова;
 д-ръ Дриваликъ Сильвестеръ зѣ Жовквы;
 Заболоцкій Теофилъ зѣ Любелѣ;
 Козакъ Дмитро зѣ Мацошина;
 Коровецъ Федько зѣ Батятичъ;
 Квасницъ Максимъ зѣ Сулимова;
 Лапкевичъ Данило зѣ Добрусна;
 Пастернакъ Иванъ зѣ Дѣбулокъ;
 о. Тарчанинъ Амвросій зѣ Жовквы.

Де-що о Мазурахъ.

Wiedzą sąsiedzi, jak kto siedzi.

III. Священство латинское на Мазурахъ
 въ загалѣ маюче; каждый зѣ нихъ панъ на по-
 ну губу; кожда парафія числятъ пересѣчно 6000
 душъ; доходы прекраснѣ, jura stolae такъ высоки,
 о якихъ на Русіи й не снятоя. Пересѣчно каждый
 парохъ на Мазурахъ мае 3000 зр. в. а. рѣчного
 доходу чистого.

Не хочу я ослугъ Божихъ чернати, не хочу
 навѣтъ фактовъ ооромныхъ наводити, хотяъ про-
 тивники нашѣ радо делектуются похибами рус-
 кихъ священниковъ, навѣтъ выдуманными. Нарушати
 личности, — се не наше дѣло, але годится правду
 сказати, що загалъ священства на Мазурахъ не
 оказуе доси патриотизму и пожертвована для ово-
 го народу и въ томъ взглядѣ не може навѣтъ
 рѣвнитася съ рускимъ священствомъ.

Байдушность для просвѣты и добробыту на-
 роду, а дѣбалость о власной выгоды, — се харак-
 теристика переважнои части тутешного клиру. А
 знайдешь въ якѣмъ повѣтѣ одного двоухъ правди-
 выхъ душастырѣвъ, — то такой повѣтъ може
 назватися „взбраннымъ“. Интелигенція тутешна
 добре чуе и бачитъ тѣ недостатки, ба навѣтъ бо-
 гато рѣчей непохлѣбныхъ на ухо собѣ оповѣдае
 и раменами стискае, а мимо того мовчатъ, та й
 закрывае и зачыткѣ радо грубѣ неразъ збочена
 своихъ проводниковъ духовныхъ.

Двина справдѣ рѣчь, що на Мазурахъ уже
 въ першій класѣ гимназіи школярѣ познають и
 пальцемъ вказуютъ тыхъ товаришѣвъ своихъ, що
 посвятаются станови духовному; а вгадуютъ по
 томъ, що будучій кандидатъ стану духовного о
 нѣчого бѣльше не дае, лише щобъ лекцію выку-
 вавъ та першу класу дѣставъ, — и такъ пере-
 лазитъ тую гимназію, а о матуру не журитося.
 Потѣмъ входить до семинаріи та й товче оуку
 латину. По укѣнченыхъ въ той способѣ студіяхъ
 стогне молодой священникъ довгѣ лѣта яко вика-
 рій подѣ абсолютнымъ парохомъ овиномъ, та й
 лише вѣтхае на добру парафію. А о корѣ еи до-

храпается, тогда вынадгороджуе собѣ всякѣ труды
 лѣтъ минувшихъ, тогда выгодами платитъ собѣ
 за бубненье тыхъ вѣхъ лекцій и тогда свѣтъ и
 люде мало его обходять. Жѣнка, дѣти, не вл-
 жуть его до свѣта, не кажуть о „завтра“ поду-
 мати, и такъ оходить день за днемъ мертво, безъ
 надѣѣ, безъ идеаловъ. По смерти такого свяще-
 ника остае звычайно поважна фортунка, котра
 довгими лѣтами плѣбѣ по депозитахъ судовыхъ,
 та й немало клопоту завдае урядникамъ.

Латинскій священникъ въ руской части Га-
 личины оуть инаго крою, бо нашѣ оуть ихъ
 ѣтносины: на Русіи стають они на палцахъ,
 щобъ лише вышыми показатию надѣ руского
 священника, котрому хотять зѣ уряду и зѣ тра-
 диціи историчной импонувати; дѣмъ ихъ есть по
 части готелемъ для парафіанъ подальшихъ, а
 польска интелигенція силомѣць отачае ихъ авре-
 олею избранцевъ и творитъ зѣ нихъ огнище
 руку польскогого на Русіи. Тутъ на Мазурахъ кож-
 дый интелегентный человекъ оминае зѣ-далека
 домъ коѣнза, а поводы до того подаютъ вѣлякѣ.

Зѣ другои знову стороны и то правда, що
 священникъ латинскій не знаходитъ тутъ нѣякою
 заохоты до праці надѣ народомъ, а перепонъ бо-
 гато. Уже самый обрядъ латинскій бѣльше крою
 аристократичного не вкладае на священника обо-
 вязку зблизитися до народу; тутъ нема „кома-
 шень“ анѣ нѣякихъ обходовъ по селѣ, навѣтъ
 тѣло помершого принеоуть люде сами подѣ ко-
 стель до погребана. Не дивница про те, що свя-
 щенникъ латинскій въ протягу навѣтъ 20 лѣтъ
 не загляне до хаты своего парафіянина и не при-
 дивится зѣ близька его житю. Правда и то, що
 парафин на Мазурахъ, сей терень праці свяще-
 ника, за надто розляглы; навѣтъ при найбѣшой
 воли годѣ священникови обнати просторонъ дво-
 або три-милеву, годѣ ему добачити, що дѣсо въ
 рѣзныхъ кутахъ съ его парафіянами.

На Мазурахъ доперва потрафятъ каждый
 достойно оцѣнити приватне и оуобщные жатѣ
 духовенства руского, тай его импонуече стано-
 виче полатычне. На Русіи уже самый обрядъ рус-
 кій приневолюе священника бути въ хатѣ каждого
 парафіянина по колька разѣвъ до року, — а се
 рѣчь великою ваги, бо священникъ перекоучею о
 ставѣ парафіанъ своихъ, мае оудачивѣсть познати
 житѣ ихъ тай заохотити до порядку и частоты.
 Коли приближаея часъ обходу священника по селѣ,
 тогда цѣле село порядкуеъ до принята честного
 гостя.

Священникъ рускій, хотяъ бороса съ недо-
 статками щоденного житя, не ушаде на дуоѣ, бо
 знаходитъ ѣтраду въ кружѣ родинномъ; ако мужъ
 и батько працюе въ потѣ чола на хлѣбъ наоущ-
 ный; старанно и поступово обробляе землю, що-
 бы заспокоити бодай конечный потребности родины.
 Яко батько дивитося на свѣтъ окомъ будучности,
 тай пытае, якъ дѣтямъ его буде житно на свѣ-
 тѣ; тешеръ уже стелитъ добро для дѣтей своихъ
 въ томъ пересвѣдченю, що духъ его жити буде
 въ его дѣтяхъ. Воюючи самъ съ недостатками,
 выробляе въ собѣ чувство деликатне для другыхъ,
 бо лише сытый голодному не вѣритъ. Те чувство
 веде его неразъ подѣ убогу стрѣху до постелѣ
 хорого съ лѣками и порадомъ, опоучае его до
 жертвѣ на бѣдныхъ школярѣвъ и на инші цѣли
 благороднѣ. О олавной гостинности и патриотизмѣ
 навѣтъ говорити не потребую, бо тѣ примѣты на-
 шого духовенства знакомѣ свѣту докладно.

Подношу умыно тѣ японі стороны руского
 священства, щобъ выказати, якъ священство
 латинское на Мазурахъ мимо свѣтлого стану ма-
 териального проявляе мало знаку житя на поляхъ
 оуобщномъ и политичномъ.

IV. Мѣщане на Мазурахъ ще бѣднѣйшѣ
 въ каждомъ взглядѣ, якъ на Русіи. Вытнѣной
 черезъ жидѣвъ на заулки и далеки передѣбѣты,
 провадятъ тамъ въ нуждѣ овоо ремѣсло. Ремѣ-
 никъ, що мае власный закладовый мастокъ и на
 власну руку веде свой интересъ, — належитъ до
 особливости. Ще найбѣше стоятъ материально
 торговельники овиней.
 Звычайный ремѣшникъ оеть лише наймѣтомъ

Справозданье Выдѣлу

товариства "Академичне Братство" за рокъ шкѣльный 1884/85.

I. Справозданье секретаря. Съ оныи рокомъ ушывае XIV рокъ истована товариства "Академичне Братство", передъ тымъ "Дружнѣи Лихваръ". Черезъ той часъ зазнало оно рѣзкой долѣ, перебуло немало критичныхъ хвалѣ, борючись то съ материальнымъ недостаткомъ, то съ байдужностю своихъ членѣвъ, то съ иншими злидѣями. Мимо того родо оно и крѣпилось рокъ за рокомъ, старались отговѣсти новымъ потребамъ, новымъ задачамъ и вымогамъ, якъ спадали на него въ мѣру его внутрѣшного и вѣшного розвою.

И сегоднѣшнѣи Выдѣлъ отараво по ономѣ одамъ отговѣсти оной задачи, яка спадла на него отъ хвалѣ, коли Загальнѣи Зборѣ товариства вложивъ на него зарядъ въ "Академичнѣи Братствѣ". Чи, и о околѣ вышновнѣи отъ свои обовязки, о томъ най свѣдѣть факты, найбѣшамова, котра заступитъ довѣи голословнѣи выводу.

Задачею оной дѣяльности поставивъ Выдѣлъ моральне поднесене товариства, именно черезъ розбуджене наукового и товарного жита мѣжъ молодежею. Товариство чисило 98 членѣвъ, котрѣ шоденно могли оходити въ хатѣ товариства и користувались читаньемъ научныхъ и политичныхъ журналѣвъ та часописей. Тыхъ ослѣднихъ держало товариство до 30; межъ ними беллетристично-наукowychъ 8: Зорю, Києвоу Старицу, Ниву, Przegląd Warszawski, Das Buch für Alle, Gerichtshalle, Kosmos i Slovansky Sbornik. Товариство одержувало бѣльшу часть тыхъ часописей даромъ, длѣтого чуюса обовязанымъ на сѣмъ мѣсци зложити дотычнымъ Хв. редакциамъ щирю подяку, передовѣсьмъ же редакци часописей "Дѣло", котра всякѣ справозданя, отозвы и звѣтки нашего товариства якъ найохотнѣише принимала и помѣчала.

Головну вагу звернувъ Выдѣлъ на помножене и упорядковане библиотеки, а околѣ въ томъ наирамѣ довершено, наведе справозданье библиотекаря. Въ томъ роцѣ околчило товариство выдане I-шого тому творѣвъ Володим. Навроцкого въ 500 примѣрникахъ, зъ того вже значна часть розбѣшлася.

Выдѣлъ стараво о розбуджене товарного жита мѣжъ молодежею и длѣтого уряджувавъ, именно зимовою порою, науковѣи оходины и вечерницѣи, зѣ ономѣвъ, отчитами (воѣхъ отчитѣвъ було 9) и декламациями, а навѣтъ на загальне бажане урядивъ три вечерки съ танцами въ комнатахъ "Руоки Бесѣды". "Бесѣда" дуже охотро отогупила "Братову" свои комнаты и за те наше товариство складоа ѣи приваженю подяку.

Рѣвнож у вечеркахъ уряджуваныхъ въ роковины смерти Т. Шевченка и Вол. Барвѣньского брало товариство наше живу участь, а кромѣ того мусимо запримѣтити, що на лекцияхъ проф. д-ра Ио. Шараневича выклѣчно, а на лекцияхъ д-ра Смед. Огоновича по-при шп. богословахъ лише нашѣ членѣ читали свои працѣ. Воѣхъ тыхъ отчитѣвъ було до 15.

Щобъ означити живѣи интересъ товариства до всякихъ радѣстныхъ чи сумныхъ пригодъ, дотыкающихъ Руоинѣвъ, вышлоа привѣтну телеграму на загальнѣи зборѣ товариства жѣночого въ Станиславѣвъ, на вечерокъ въ память Шевченка въ Тернополи, оттакъ привѣтну телеграму д-ру Стен. Смилю-Стоцкому по причинѣ заименована его надзвычайнымъ професоромъ литературы и языка руского на университетѣ въ Черновцахъ. Товариство наше отдало также довжну честь памяти мужѣвъ, що заслужилиа для народнои справы, а котрыхъ оего року смерть вырвала зѣ-посередъ рускои семьѣ, именно: Евгения Желеховского, д-ра Корнила Сущкевича и Вол. Шашкевича, зложивши на ихъ могдлахъ вѣнцѣи; также почтило оно память проф. университету д-ра Фангора, дальше бѣшного члена то вариетта Юлиана Матѣва и тов. Кирила Врѣщоны, беручи на ихъ похоронныхъ обходахъ грѣмильну участь и складуючи вѣнцѣи на ихъ могдлахъ. Кромѣ того урядило оно за упокоѣи душѣ великого историка Руси Украины Николы Костомарова помянкѣи съ богослуженемъ и цаныхидомъ.

Выдѣлъ отбувъ 20 засѣданъ, на котрыхъ залагоджувались бѣжучѣи справы товариства, имено администрациѣи; удѣлявъ по змомѣи позички и запомоги, якъ се выжае справозданье касиера, оттакъ отараво о лекциѣи и оспособѣи удержаня для своихъ членѣвъ, такъ що поередствомъ товариства 10 членѣвъ одержало мѣсца для утриманя у Львовѣи а 7 на провинциѣи. До того отараво и въ меншихъ рѣчахъ подати членамъ помѣчь и выгоду. Въ кѣнци, якъ П. Т. Публицѣи нашѣи звѣстно, взяло товариство наше найживѣишу участь въ третѣи вандрѣвцѣи рускои молодежи, котра, можна оказати, була его дѣломъ.

II. Справозданье библиотекаря (тов. Евг. Козакевича). Головно отараво Выдѣлъ въ ономъ роцѣ було звернене на библиотеку. Вожъ и зѣ доведѣи познало оно, що библиотека есть тымъ оредствомъ, що найбѣльше еднае и тирае членѣвъ товариства у купѣ. Вагу тыхъ отаравъ Выдѣлу подѣлявъ также загальнѣи товариштѣвъ. Тымъ то и интересъ для библиотеки возмомъ того року значно. Самѣи товариштѣи збѣльшилиа библиотеку товариства дарамъ въ книжкахъ о 120 томѣвъ. Дальше збѣльшилиа библиотеку нашу дары добродѣтѣвъ: Ви. о. Стефана Качала (6 том.), п. проф. Партицкого (12 том.), п. Костя Паньковского (35 том.), п. Волод. Зубрицкого (8 том.), п. Ивана Франка (4 том.), п. д-ра Файла (2 том.), а оттакъ оодиночкѣи дары шп. Кониского, Ив. Велеа, Бандарковского и др. Кромѣ того мусимо поднеити тутъ дары въ книжкахъ, якѣ библиотека наша отримала отъ

жидѣвскимъ; жидѣ дае грошѣи або ѣи готовѣи материалъ, зъ котрого ремѣсникъ выроблае предметѣи. По продажу предметѣи забирае жидѣ бѣльшу часть змыску, а ремѣсникѣи ледѣи осплатитѣи часть праца. Така оубѣла — то панщина въ повоѣи, страшнѣишѣи формѣ. А нашѣи шовинистѣи дуютѣи и гордуютѣи о "грас-ѣ организациѣи"... Некай подвѣлятоа на тѣи легиѣны выхудѣлыхъ, брудныхъ братѣвъ своихъ, котрѣ мовѣи тѣни помершихъ пересуваютьѣи поперѣдъ ихъ очѣи. Въ тѣи кореннѣи Польщи вашѣи, панове, такъ людемъ добре, що гуржами розбѣгаются по цѣлому свѣту, навѣтъ по Америцѣи, котра стала для нихъ такъ чымъ звычайнымъ, якъ-бы оубѣдне село або мѣстечко.

А прецѣи нема кому подати помѣчнои руки тымъ честнымъ людемъ, до працѣи охочимъ. Одиѣношнѣи на вою Мазурщину д-ръ Копытнѣишѣи, професоръ пасторальнои, откъусѣи мѣщанствомъ въ Тарновѣи, за що не одну гѣрку пугулку проковтнута муситъ отъ шовинистѣи.

На томъ кѣнцу свои уваги о тыхъ недобиткахъ мѣщанства; може колисъ при нагодѣи вернемо до нихъ. (Конецъ буде.)

Сербско-болгарска вѣйна.

О побѣдѣ Болгарѣи надъ Сербамъ подѣи Сливницею мѣмо нынѣи докладнѣишѣи вѣсти. Болгарска дивизия въ Трну и Браницѣи вытѣснула Сербѣвъ зѣ ихъ позициѣи подѣи Драгоманомъ, — пише корреспондентъ "Daily News" подѣи дн. 18 с. м. — Ки. Александеръ бравъ лично участь въ найгорѣчѣишѣи бою. Сербѣвъ робито цѣлкомъ и кивено далеко въ вадѣи. Болгаре забрала кѣлька сотъ Сербѣвъ въ полонѣи, межъ тымъ и 200 кѣннотѣи. Доперва ноцъ спинала дальше переслѣдоване неприятели. Сербѣи, збравшись, остановились доперва коло Царебрѣду. Але и тутъ настигли ихъ Болгаре и вновь робилиа. Наколи-бы Болгаре постѣдали бѣльше кѣннотѣи, то були-бъ могли неприятели вынѣтити до тла. Сербѣи утратили 10 пушокъ и 356 коней. Побѣжно числячи лягло ихъ на бовици до 3000. Полоненики выгладаютъ дуже струджено. Болгаре боролися съ дуже зимною кровѣи и похвалы гѣдною отвагою. И ихъ страты суть значнѣи.

Сей самый корреспондентъ, приклоннымъ видимо Болгарамъ (Англичанамъ), пише дальше: Сербѣи, що побѣдили болгарскихъ охотничѣвъ въ Трнѣи и обсадили Браницѣи, щобъ Сливницею обѣити и напасти на Софию, улягли напорѣи болгарскихъ правильныхъ войскъ подѣи проводомъ капитана Киссова. Болгарамъ идуть ще въ помѣчь полки зѣ Филипополя простою дорогою на Банидо и Дубницю. Рѣвнож отперто нападе Сербѣвъ на Белградокъ и заполнено 150 людей.

Въ инѣомъ трохи свѣтлѣи представляють дѣла подѣи Сливницею корреспондентѣи сербскѣи. Они признають Болгарамъ лишь часткову побѣду надъ лѣвымъ своимъ крыломъ въ бою отъ 17 до 19 с. м., але праве крыло сербске погнулось за то напередѣи и загрозило высуненымъ въ передѣ болгарскимъ войскамъ плечѣи, въ наслѣдокъ чого Болгаре не могли навѣтъ взяти вывозу коло Драгомана, однокого оборонного становища на дорожѣи до Софиѣи. После справозданья сербскихъ страты болгарскѣи суть огромнѣи, сербскѣи лишь значнѣи. Обѣи армия занимають первѣстнѣи становища. Битва подѣи Сливницею не принесла про-то Болгарамъ рѣшучого успѣху.

По битвѣи подѣи Сливницею, завѣзавъ, — якъ мы вже доносили — король Миланъ минастра Гарашанина до Пироту. Цѣлею покаянѣи було, якъ доносили въ сербского табору, навязати съ Болгарѣию або розломѣи, або навѣтъ уложити точки мира. До "Presse" телеграфуютъ въ тѣи справѣи слѣдуюче. Зѣбрана въ Пиротѣи 21 с. м. рада военна подѣи проводомъ короля и при участѣи Гарашанина взяла подѣи рѣвоваго предложѣи ки. Александра, щобъ здержати военнѣи кроки. Розвѣмъ, котрѣи мавъ-бы наступити, бувъ-бы першимъ крокомъ до навязаня мирныхъ переговоровъ. Отъ коли ки. Александеръ подѣидался султановѣи и оупустивъ Румелию, отъ сеи хвалѣи и отпадеа причина до дальшой войны. На короля Милана мѣмо наставати дипломатѣи европейска въ подѣиномъ дѣлѣи и жадае отъ него приняти мирныхъ предложѣи ки. Александра. Чи вѣсти тая оспонусѣи на правдѣи, — годѣи скавати и есть немѣвѣрно рѣчею, щобъи Миланъ по поражѣи подѣи Сливницею схотѣвъ, просто скавати, капитуловати. Его становище на престолѣи було-бъ на такѣи случай дуже непевне.

Новѣишѣи вѣсти въ бовици кажутъ догадуватися, що на Сливницѣи братѣубѣицѣи бой не околчилоа и що Сербѣи, мѣючи переважнѣи военнѣи силы, такѣи будутъ старатѣися взяти Софию. До того концентрують они свои войска. Одиѣи корпусъ стоить по все въ вывоѣи Драгомана; другѣи — армия зѣ надѣи Тимока, — лѣвшиши оеервацѣи отѣдѣи подѣи Видимѣи и чернуваши сю крѣпость, обливаетѣи до Софиѣи въ пѣвночи, а третѣи — армия моравска, оспонусѣи на Софию въ полудни. Тымъ маневромъ хотѣтъ Сербѣи змусити Болгарѣи оупустити здобутѣи становище подѣи Сливницею и вернутѣися до Софиѣи. Побѣда Болгарѣи подѣи Сливницею утратила-бъ на той случай

все значение. До вѣдѣнскихъ дневникѣвъ телеграфуютъ навѣтъ зѣ Бѣлгороду подѣи дн. 23 с. м.: Вѣи армия сербскѣи на территории бѣлгарскѣи мають съ собою контактъ, то значить что битвою подѣи Сливницею не робито ихъ. Найдальше 25 падолста вступаютъ войска сербскѣи до Софиѣи. Зѣ Царебрѣду вновь доносятъ, що доен Сербѣи заполнили до 10.000 (?) Болгарѣи.

Дрѣбнѣишѣи вѣсти зѣ бовици сербско-болгарского гласятъ: До Бѣлгорода привезено 22 с. м. 800 раннихъ Сербѣвъ. Королева Наталья, яко протекторка сербского червоного хреста, удалея телеграфичною дорогою до цѣсара австрийского съ просьбою, щобъ Е. В. зволитъ праволити угорскимъ и австрийскимъ лѣкарямъ червоного хреста прибути на территорию сербску, на що цѣсарь охотно приставѣи. Трохи дивовижнымъ есть при томъ донесенне зѣ Бѣлгороду до Вѣднѣи, що сербска королева, почувши про побѣду (?) сербскихъ войскъ подѣи Сливницею, въ радости замѣла слезамъ (!). Генералъ Лешанинъ, вѣждъ сербской армии надѣи Тимокомъ, телеграфуе, що болгарскѣи войска надѣи Дунаемъ замкнулися въ Видинѣи и що весь терень межъ Белградикомъ, Тимокомъ, Ломомъ и Дунаемъ есть въ его посѣданю.

Россѣишѣи дневники приняли вѣдомѣте о побѣдѣ Болгарѣи подѣи Сливницею дуже радо, а "Новое Время" ставъ выразно по сторонѣи Александра противъ Милана. После чешского "Pokrok-u" мало навѣтъ межъ Россѣию а Болгарѣию прийти до обновленя давнѣишого альянсу.

Депешу, въ котрой ки. Александеръ унае себе васалемъ, принявъ султанъ дуже приклонно, заповѣвъ, що Порта вышле турецкого комисаря до Румелиѣи для успокоеня краю и прирѣчь постаратѣися о то, щобъи Сербѣи отступила отъ дальшихъ военныхъ кроковъ противъ Болгарѣи. Зѣ Лондону телеграфуютъ вже навѣтъ, що Туреччина завѣзвала Сербѣи, абы безпроболочно оупустила территорию болгарску.

Члены конференциѣи пороумѣлися 22 с. м. въ головныхъ точкахъ предмету своихъ нарадѣи. Именно рѣшено выслати до Румелиѣи турецкого комисаря и слѣдчу комисию, зложену въ представительствѣи европейскихъ державъ.

Зѣ Атинѣи доносятъ подѣи дн. 23 с. м.: По причинѣи, що войска грецкѣи и турецкѣи зблизилися на границяхъ Тессалиѣи, ставеа положенне досыте критичнымъ. Турки фортификають дороги, ведучѣи до Епиру и Македонѣи. До Тессалиѣи наспѣвають бѣвперестанно новѣи военнѣи силы въ Гелладѣи. Министеръ войны мѣмо покликати новѣи класы резервы, а парламентъ бѣеъ ровнѣвъ ухвалитъ дальшѣи кредитъ военнѣи. Видко зѣ того, що и Грециѣи въ догѣиномъ часѣи готова выступити до бою, щобъи при загальномъ заколотѣи на пѣвостровѣи балканьскѣи не выѣти съ порожними руками. Франциѣи однакожъ, до котрой Грециѣи мѣмо особлѣи доврѣи, радитъ ѣи не горячитѣися, а холоднокровно выжидати дальшого ходу дѣлъ.

Краева школа рѣльничѣи въ Городенцѣи.

(Допись зѣ Городенки.)

Дня 1 жовтня о. р. открито краеву школу рѣльничѣи въ Городенцѣи. Цѣлый курсъ той школы тревае три роки. На сей рокъ отворено толькѣи першѣи курсъ (першу класу) и принято 17 учениковъ; поболя народности: 4 Руоинѣвъ и 13 Поляковъ.

Зѣ Руоинѣвъ приняты: 1) Теодоръ Пумчатовскѣи, сынъ господаря зѣ Угоча, зѣ 3 кл. выдѣловѣи; 2) Григ. Грегоровичъ, сынъ Ткача зѣ Ольшанецъ, зѣ 1 кл. реальнѣи; 3) Альфредъ Делевскѣи, сынъ ковала зѣ Городенки, зѣ 4 кл. норм.; и 4) Никола Комарницкѣи, сынъ мельника зѣ Городницѣи.

Зѣ Поляковъ приняты: 5) Янъ Осталецкѣи, сынъ господаря зѣ Тарновецъ, зѣ 2 кл. гимнѣи; 6) Володим. Лукасевичъ, сынъ властит. реальности зѣ Прилича (на Буковинѣи) зѣ 2 кл. гимнѣи; 7) Болеол. Яроцкѣи, сынъ дворского капиера зѣ Войславичъ, зѣ 7 кл. выдѣловѣи; 8) Вильгельмъ Хобжинскѣи, сынъ управителя двѣрского зѣ Балчи, зѣ 6 кл. выдѣл.; 9) Франциъ Табенцикѣи, сынъ управит. двѣр. зѣ Копычинецъ, зѣ 1 кл. реальнѣи; 10) Янъ Березовскѣи, сынъ хлѣборѣа зѣ Городенки, зѣ 4 кл. норм.; 11) Янъ Туркевичъ, сынъ бѣднѣа зѣ Городенки, зѣ 4 кл. норм.; 12) Стая. Янушкевичъ, сынъ отельмаха зѣ Городенки, зѣ 4 кл. норм.; 13) Леон. Ржондзянскѣи, сынъ ковала зѣ Городенки, зѣ 3 кл. гимнѣи; 14) Леонъ Янушевскѣи, сынъ еколома зѣ Черновецъ, зѣ 6 кл. выдѣл.; 15) графъ Володисл. Мѣрошевскѣи, сынъ двѣича зѣ Турянкѣи, зѣ 4 кл. выдѣл.; 16) Петръ Рышницъ, сынъ двѣрака зѣ Козловки, и 17) Витольдъ Розенъ, сынъ учителя зѣ Сосновицѣи (зѣ Конгрѣвѣицѣи).

Зѣ межъ тыхъ 17 учениковъ 12 удержуе оновнѣи коштомъ Выдѣла краевѣи, прочѣи 5 доплачуотъ. Воѣи ученики мешкають разомъ, мають оодѣну харчѣи и ооднаковѣи мундуръ.

Тѣло учительске оладають: 1) директоръ, 3) факховѣи учитель, 3) виструкторъ, 4) катехитъ, 5) учитель ветеринариѣи и 6) учитель до наукъ элементарныхъ.

Кромѣ предметѣвъ факховѣи учатъ въ тѣи школѣи краевѣи языка польского и калиграфѣи; про рускѣи языкъ аѣи ослуху.

Хв. редакциѣи "Дѣла" (9 томѣвъ "Библиотека на-знам. повѣстей"), отъ Хв. тов. им. Шевченка (5 томѣвъ) и "им. Качковского", котрѣи на нашу дотеперѣишѣи выдана. Получаемѣи до обовязки зложити въ справозданье нашѣи войнѣи тымъ Ви. Дѣлаемъ нашу найщирѣишу подяку.

Оттакъ закупило товариство за грошѣи означенѣи на те загальнѣи зборѣи (130 ар. а. и.), а оттакъ за зложенѣи добровѣлнѣи датки (до 25 ар.) найотрѣбнѣишѣи книжки, якѣ для загального образованя такѣи для познакомленя съ творамѣи рѣднои словесности, беллетристики и науки. И такъ закупило товариство одиѣи рѣбчикъ "Киевоу Старицу", выдане петерб. Шевченка, альманахъ Старицкого "Радѣи", комизетъ творѣи Ивана Тургенева (10 томѣвъ), Момсона "Römische Geschichte", Курциѣи "Geschichte Griechenlands", Бергардоу "Geschichte der griechischen Literatur", Либера "Reallexicon" Lewesa "Goethes Leben und Werke", Шаллера "Sämtliche Werke", Дарвина, Брайсса и Геттгера.

Сего року зладжено поряднѣи каталогъ членѣвъ, а кромѣ того для выгоды членѣвъ розпочато каталогъ реальнѣи. Также число членѣвъ змоглоа дуже значно сего року въ порѣвнаню до лѣтъ попереднихъ.

Зѣ загальнѣи числитъ библиотека наша 985 дѣлъ въ 976 томѣхъ а включивши въ те выданя тов. Проувѣты и им. Качковского, то бѣльше якъ 1000 томѣвъ.

III. Справозданье касиера. Замкнено касу дня 1 падолста 1885 р.

- I. Ставъ касы бувъ отъ кѣнцемъ 1884/85 р.
1. фондъ кореннѣи . . . 955.65 ар.
2. " позичковѣи . . . 20.38 "
3. " библиотечнѣи недобору . . . 58.29 "
4. " оборотовѣи . . . 97.52 "
5. " на позичкахъ . . . 983.73 "

разомъ . . . 1998.99 ар.

II. Въ роцѣ шкѣльномъ 1884/85 оборотъ касовѣи бувъ ослѣдуючи:

- A. Приходу було:
1. зѣ вкладокъ членѣвскихъ . . . 94.— ар.
2. зѣ зверненыхъ позичокъ . . . 154.36 "
3. % отъ капиталу въ щадницѣи . . . 48.07 "
4. зѣ добровѣлныхъ датковъ и запомога оймѣи 200 ар. . . 263.81 "

- Б. Выдатковъ було:
1. хата, услуга и админотрациѣи . . . 352.75 ар.
2. выдатки на библиотеку . . . 250.21 "
3. выдано мѣжъ членѣвъ . . . 164.00 "
4. удѣлено безповоротныхъ заномѣвъ . . . 7.00 "

разомъ . . . 773.96 ар.

III. Умѣщене капиталѣи:

- 1. пять заставъ, лѣтѣвъ тов. Кред. земск. а 100 ар. . . 500.— ар.
2. въ щадницѣи "Народной Торговлѣи" отъ 2 удѣлами . . . 160.20 "
3. въ щадницѣи Галицкой касы . . . 363.09 "
4. готовкою въ касѣ . . . 15.98 "

разомъ . . . 1039.27 ар.

IV. На позичкахъ:

- було отъ кѣнцемъ року 1883/84 . . . 983.73 ар.
въ сѣмъ роцѣи зѣвернено . . . 154.36 ар.
лишаеа . . . 829.37 ар.

До того треба додати выдѣченыхъ въ сѣмъ роцѣи . . . 164.00 ар.

лишаеа на довгахъ . . . 993.37 ар.

Додавши оуму позичокъ до капиталѣи товариства, дѣтанемъ о загальнѣи мастокъ товариства въ оумѣи . . . 2032.64 ар.

V. Рахунокъ зѣ издавничества "Руоки Библиотеки Онискевичѣи" и "Творѣвъ Навроцкого":

- а) "Библиотеки" друковано 650 прим. розбѣишлоа 207 "
кошты друку и брошурованя . . . 521.84 ар.
высолки . . . 28.37 "

разомъ . . . 550.71 ар.

На то выдѣнуло разомъ . . . 546.35 ар.

б) "Творѣвъ Навроцкого" друк. 500 прим. розбѣишлоа 121 "

Кошты друку, брошурованя и высолки 334.80 ар.
На то выдѣнуло зѣ продажи . . . 188.93 "

Примѣтка. Друкарѣи тов. им. Шевченка не заспокоена ще въ оумѣи 142.22 ар.

Се есть въ короткѣи образѣи дѣяльности и руху товариства нашего за рокъ 1884/5, про котру вѣчимъ бѣльше не говоримо, толькѣи фактамъ. Тѣи некай останутъ свѣдѣнствомъ дѣяльности уступающего Выдѣлу, они некай будутъ запоорукою симпатѣи, съ якою доен отъоубилаеа, а — оодѣиваемѣи — и на будуче отъоиснѣи буде наша Ви. публика до "Академичного Братства".

Никола Шувевичъ Ирѣишъ Калитовскѣи секретаръ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНѣи.

Австрийско-Угорска Монархѣи. (Сегоднѣи оеи оймѣи) воѣхъ краѣвъ ровныхъ будутъ, зѣдеа дуже короткѣи, бо про-тягнута не довше якъ до Рѣдвянскихъ свѣтъ. Гв-

зеты чеські жалуються оправедливо на так коротку частку визначений для сойма. Що ось часу правительств Тафого визначує соймам зазвичай лише дуже коротку частку, звичайно лише кілька неділей під кінець року, добуває в той же день відомості про сойма, а в наступні дні «Рокко» отримує правительств не допустити сойма до того, щоб вони займали оправами політичними. Справедливо однак же каже агадана газета, що в соймах тільки призрачаватися, що в соймах економічних і фінансових, що соймам справляють економічних і фінансових, що соймам полагожене їх часу визначений для соймам єсть за короткий; впрочім правительств не може на то числити, що ему удасться визначити з соймам оправа політичної натурю, так як сойма єсть також обществами політичними і мають вока право політикою займаються. Що до галицького сойма, то ходять олухи, що ось протягнеся аж до перших днів обся, що ось протягнеся аж до перших днів обся.

(Сойма трієстимський.) Зь поміж воіх соймам красних не скликано лиш одного сойма трієстимського і се мушло безперечно кождою задивувати. Причина сего лежить в том, що там не переведено ще вибору до сойма, а до дня того, бо не выготовлено ще листь виборчих. В Трієсті зголосилося іменно до вибора зложеної зь самых Італіяцїв не хоче выдати легитимаций; справа цѣла оперлася аж о найвышій трибунал и министерство и длятого сойма не скликано.

(Становище министра дѣл заграничныхъ) гр. Кальколого, має бути сильно захитане и ходит поголоско по Вѣдн, що незадовго уступит. Кто бы мав прийти на его мѣсце, доси ще не знати. О уступленю гр. Кальколого говорено вже давнійше, однак же вѣсти ої несправдливо; може бути, що оправа на балкань соймам повѣствовѣ сталася тепер знову причиною до подобныхъ поголосокъ.

(Зь Буковини) доносать, що правительство російске и румынске закуповують в тамошнихъ горахъ значне число коней. Особливо крутило на Буковинѣ значне число агентѣв румынскихъ, котри навѣть досыг дорого платять за конѣ. — Выбѣр посла до рады державной зь округа виборчого Радѣвцѣ Довгополе має отбутися в половинѣ обся; кандидатѣм правительственнымъ єсть, якъ звѣстно, новий министр просвѣты, Гауцъ, а зь другихъ кандидатѣв вычислюють президента суду Пнтея, профессора університету Сбира, и совѣтника судового Коосовича. Выбѣр министра Гауца єсть за певнений.

НОВИНКИ.

— Преосв. епископъ Іоанъ Ступницкій повернувъ уже зь Вѣдн до Перемишля. Преосв. Іоанъ подавав діагнозъ славного оператора проф. д-ра Биларота, а той заявивъ, що причиною недуга владыки не єсть камѣнь, але болѣсти гемороидальнѣ, отже и нѣякой операції не потрібно. Се заявленне вплинуло дуже швидко на настрої владыки, чуюча тепер веселѣйшимъ, а рѣчь пѣва, що при вказаній дѣтѣ любимий нашъ владыка вѣвовымъ зовѣмъ приїде до себе.

— Интронизация Преосв. епископа Юліана в Станиславѣ має отбутися — якъ доведемося — дня 10 л. сѣчня 1886 р.

— Красне торжество обходжено позавчера в женской учительской семинарии у Львовѣ. Передъ 13 ранами бувъ тамъ Преосв. епископъ Юліанъ Пелешъ катехомизъ; профессору и ученицѣ провѣрили дѣлато епископа, чтобы вѣ новѣмъ чинаѣ завѣявати до ихъ школы, отправивъ литургію и удѣливъ заведеню сего благословеня. Присягнѣ епископа послѣдувало сеи недѣль. Семинаристки доложили воіхъ силъ, чтобы зробити привяте якъ найвысшотѣйшимъ; прибрали цѣлу школу, а особливо пристроили каллицю вѣнчана, иконами и цѣтнами ораженіемъ, середъ котрыхъ вносиво величаю епископскій престолъ. Подчасъ литургіи сѣнѣвавъ добрый хоръ семинаристокъ красной церковной терцеты, а по службѣ Божій промовила именемъ ученицъ кандидатка п-на Ш. Вѣ красной и чувствительной боєдѣ выразила радѣсть цѣлою школою о великій чести колишного учителя; дакува Преосвещенному за вѣднны давной его виннцѣ; поднесла сѣ натискомъ, що закладъ лучить все науку сѣ ов. вѣрою, и просила о удѣлене благословеня. Преосвещенный, мило тронутый тою красною манифестациєю молодежи, державъ до семинаристокъ довшу промову: дакувавъ за щире привяте, вызывавъ щоби и дальше поступали дорогою неутомимой працѣ и вѣры, дѣлали вь своімъ житю сѣ посвященіемъ, не давалися вь часто заблужданіемъ учительскімъ станѣмъ нѣчимъ зражувати, що отъ учительв и учительско народныхъ залежить вь великій части поднесенне и добротытѣ народу и лѣшня будучность отъчина. Вѣнчи удѣливъ Преосвещенный свое благословенне. По томъ отпѣивавъ ще хоръ красне „Многая лѣта“, а кружокъ ученицъ подѣливъ Преосвещенному хоршій букетъ. По литургіи обходжено епископа по закладѣ, показувано кабинетъ, музей и воіхъ новѣйшій добутки школы.

— Завтра перше засѣданне сойма. Роздѣлюєся оно о 12 годнѣмъ откритьемъ его черезъ маршалка и намѣстника. Карты вступу на засѣданя сойма выдѣляютьсѣ будутъ для публики вь соймавѣй канцеляріи нынѣ о годъ 5 пополудни а оттакъ передъ кождымъ засѣданіемъ попередного дня о годъ 6 вечера.

— Репертуаръ руского театру. Вь субботу на дождѣ ремѣсничого товариства „Зорѣ“ буде представлений „Гнатъ Приблуда“, мѣлодрама Володковича и по разѣ першій „Лихій день“, комедія Григ. Григоріевича. Вь недѣлю будутъ пред-

ставлені „Соколики“, комедія Григ. Григоріевича. Вь второкъ на другій тыждень на послѣдне представленне, по котромъ нашъ театръ выѣде зѣ Львова до Бродѣвъ, буде представлена по разѣ першій „Галышка Острожека“, исторична трагедія вь 7 отлогахъ Ом. Огоновского съ музыкою Вахнянина. Подакую репертуаръ нашего театру маємо надѣю, що львовска публика руска зволитъ на послѣдній представленя членѣнѣше являтиясѣ, якъ доси, що-бъ наша сцена зѣ отолциѣ краю не вывезла сѣ собою сумной згадки на провинцію.

— На дождѣ бѣдныхъ учениковъ академичной гимназіи представлена буде нынѣ „Маруѣ“, народна драма перероблена зѣ повѣсти Гр. Квѣтки-Ононовиченка. Цѣль нынѣшного представленя повинна сама собою бути заохотою Ви. Публицѣ львовской, чтобы она якъ найчисленѣйше являлась нынѣ вь театрѣ.

— Вечеръ сѣ танцами, урлжденный манушвомъ недѣль вь „Руской Бесѣдѣ“ вь Тернополи удаво подѣ кождымъ взглядомъ дуже удачно. Бавленосѣ свободоно и весело трохи не до бѣлого дня.

— „Комитетъ Иностранной Цензуры“ вь Петербургѣ надѣловъ выдѣляемъ квартетѣв „Кобзарь“ на ихъ просьбу, чтобы ихъ выдѣне могло бути дозволене вь Россіи, такъ отповѣдъ: „Министерство Внутреннихъ Дѣлъ. Комитетъ Цензуры Иностранной. С-Петербургъ. 6 Ноября 1885 г. Н-ро 3103. (Слѣдує адреса одного зѣ выдѣлѣв.) Возвращая при семъ два экземпляра присланнаго Вами при прошеніи, отъ 11 Сѣнтября сего года, сочиненія п. з. „Кобзарь. Збѣрникъ руско-украинскихъ квартетѣв, выдѣный подѣ редакціи Вахнянина и Вахнянского во Львовѣ 1885“ — С. Петербургскій Комитетъ Цензуры Иностранной имѣетъ честь Васѣ, Милостивый Государь, увѣдомитъ, что изданіе это не можетъ быть допущено къ свободному обращенію вь Россіи. — Предѣдательствующій: А. Майковъ; Завѣдывающій дѣлопроизводствомъ Цензуры: Злапчинъ“.

— На вѣднѣномъ университетѣ завязало товариство славистѣв подѣ протекторатомъ проф. Миклосича. Товариство має на цѣли взаимну помічь академикѣмъ, що займаютьсѣ славянскою филологією, особлну науку и розбѣръ старыхъ памятниковъ славянскихъ и заснованне власной читальни и библиотеки.

— Вь справѣ жидѣвскихъ хайдерѣв розпорядила краєва рада школьна: 1) Хайдеры, вь котрыхъ кромѣ талмуда учать ще другихъ наукъ, належитъ сейчасъ замыкати; 2) окружій рады школьнѣй мають порозумѣватися сѣ властями политичными, чтобы удержувати евиденцію дѣтей учащихъ до хайдерѣв замѣсть до публичныхъ школъ и завѣдомляти власти политичной о кождѣмъ случаю, вь котромъ вь хайдерахъ выкладають кромѣ талмуда ще и другі науки; 3) чтобы вь школахъ публичныхъ выкладаю для учениковъ мѣсоевоего вѣрасповѣданя не лиш ихъ религію, але такожъ и неотлучній отъ неѣ вѣдомости зѣ языка еврейского, для которого на случай потреби належитъ вынѣчати окремі години надѣобязковѣй.

— Именованя и перенесеня. Совѣтниками суду краєвого именованъ: д-ръ Жигмонъ Наврагилъ, судія пов. вь Бродяхъ, для Перемишля; Адольфъ Балько, судія пов. вь Рымановѣ, для Тернополя; Адольфъ Валтеръ, судія пов. вь Равѣ, для Коломыи; Францъ Загурскій, судія пов. вь Дѣлятинѣ перебуваючій доси вь Дольной Тузлѣ вь Босніи, именованый совѣтникомъ суду краєвого безъ означеня мѣсца; заступникъ прокураторѣв державныхъ: Ив. Якубовскій вь Самборѣ, для Самбора, а Кароль Гвядонъ у Львовѣ для Станиславова; Юозѣфъ Левицкій вь Золочевѣ для Тернополя; Алойшій Ставняскій, судія пов. вь Выжницѣ именованый совѣтникомъ суду краєвого вь Червоныхъ а Володимиръ Ясеницкій именованый судією пов. вь Выжницѣ. Перене сѣи до Львова совѣтники суду краєвого: Емилий Неметі и Нак. Заряцкій зѣ Тернополя, Францъ Керникъ зѣ Самбора, д-ръ Бавхъ зѣ Коломыи и Маліркевичъ зѣ Станиславова. — Альтюнктами будѣвничими для техничної службы при дирекціи почтъ и телеграфѣв именованъ: И. Маєръ, Л. Карасевичъ, И. Янковскій, В. Сѣраковскій, М. Тустановскій, О. Переллі и И. Гетровичъ. — Дѣйствыми учителями при школахъ народныхъ именованъ: М. Воднаръ вь Змыковцахъ, А. Юка вь Стриганичахъ, и И. Химляковскій вь Бѣлобжницѣ. — Князь Павло Салѣга, котрый повинитъ службу дипломатичну при правительствѣ Босніи, именованый шамбеляномъ.

— П. Сембратовича переплетника у Львовѣ, вьбрано оногда головою корпораціи переплетниковъ 30 голосами противъ 29. Вь наслѣдокъ сего, якъ доносить „Kur. Lwowski“, повстали на зборѣ такі екоцесы, що дальшій выборы треба було отложить на позѣйше.

— Вь Потылицу, пов. равского, займиласѣ на грунтѣ Амера Люфга, властителя села, поклада выгля и горѣть вѣгъ трехъ недѣль. Логѣтъ добувавъ подѣ покладами выгля глинку гончароку и здаєтъ, що при сѣи случайности займиво огонь черезъ неосторожність. О пожарѣ повѣдомлено окружній урядъ горничій у Львовѣ.

— До товмачной рады повѣтвой вьбраный при доповняючій выборы зѣ громадѣ мѣскай Кальманъ Бергнеръ, купецъ зѣ Тысьменцѣв.

— Зѣ ц. к. генер. Дирекціи австр. желѣзниц державныхъ одержали мы до помѣщеня вь „Дѣль“ слѣдуючу „Оповѣстку“: На шляху Воля Лужанска Загоряны дня 13 о. м. наѣхавъ матеріальнымъ поѣздѣ (шутрѣнка) на возокъ желѣзничій. Пѣло того выкопали чотыри вагоны изъ шинъ и черезъ те дуже ушкодились. Середъ того випадку утративъ житѣе одинъ желѣзничій дозорецъ и о-

днѣ робѣтницѣ. Три янші робѣтники, пѣлоя надѣобившыхъ доси донесень, ранены тѣжко, а кѣлька лекше. Заряджено вь той справѣ найдокладѣйше слѣдство.

— Першій пенсіонистъ помежи агентами асекураціи. Заклады асекураціи затрудняють, якъ вѣдомо, агентовъ, котри суть посередниками вь обезпеченяхъ. Такій агентъ дѣбѣтъ за то посередничтво межѣ сторонами и закладомъ асекураціинымъ зѣ заплаченыхъ премій отѣвѣтну провизію, не побирає протѣ жадной постѣйной платѣв, будучи отказанымъ выключо на ренунацію, отповѣдаю до результатѣв своѣи чинности агенціиной. Коля-жѣ не може болѣше працювати для сего закладу зѣ яко-будѣ причины, и. пр. коля онѣ вь дозрѣломъ вѣцѣ, — остає для него дальшій дождѣ провизійный або ренунаціиный. Така єсть до-теперѣшня норма у воіхъ закладахъ асекураціиныхъ, зѣ вынѣткомъ одинокого банку взаимныхъ обезпеченій „Славія“ вь Празѣ; вь томъ бо закладѣ, що позыскавъ собѣ своими реформами на полі асекураціиномъ уже голосне признанне, користоють заступники безъ вынѣтку зѣ тыхъ-же вь такій способѣ, що яко урядники по якоімъ рѣдѣ лѣтъ узмыкують отповѣдну емеритурѣ. Банкъ „Славія“ хотѣя то одинъ зѣ молодыхъ закладѣв, має вже такого першого емерита межѣ своими заступниками, а то п. Юозѣфъ Тихого вь Пенчицахъ на Моравѣ, котрому, почавши отъ того року выплачує зѣ фонду емеритального своѣихъ заступниковѣв, отповѣдно до его чинности емеритурѣ вь рѣныхъ зр. 192 кр. 16 и буде тую же ему выплачувати аж до его смерти. Старецъ той благословитъ „Славію“ за оказанне вь томъ старанне о обезпеченне своихъ клиентѣв. Стотарішнѣе емеритальне заступниковѣв Банку „Славія“ має 56.000 зр. мастку, хотѣя до-перва передъ 5 лѣтми зѣботало заложене. Заявити ще треба, що емеритъ може ще поборати и дальше свою провизію, коли ему его вѣкъ позвалѣе заниматися дѣловодствомъ заступника. На институцію тую повняній звернути увагу такожъ инші заклады асекураціиный.

— На межинародномъ конгрѣсѣ телеграфичномъ, що отбувова недавно вь Берлиѣ, порѣшено знизити у воіхъ державахъ оплаты отъ дешевъ, що приходять зѣ заграницѣ. Знизженне тарифѣв має наступити сѣ днѣмъ 1 цѣтня 1886.

— Надѣ освѣтленемъ Атлантичного океану думаютъ серьезно вь Амерѣцѣ. Пѣлоя найновѣйшого плану має уставитися на простороня зѣ Европы до Америки що 200 миль англійскихъ по одѣй лѣхтарни корабельной, котрій разомъ буля-бъ такожъ и ратунковыми отаціями.

— Дрѣбній вѣсти. Намѣстникъ п. Залескій и маршалокъ краєвий д-ръ Зыбликовичъ вернули вже зѣ Вѣдн до Львова. — Службу секретаря правительственного на сегорѣднѣмъ соймѣ буде оповняти п. Брониславъ Лозинскій, ц. к. отвороста. — Рада мѣста Львова надала д-ру Евстазію Черкавскому почетно горожанство. — Вь Баку на Кавказѣ добуто нове жерело нафты, котре бѣе 20 сажнѣвъ вь гору и дає на добу 4 миліоны фунтѣв російскихъ нафты.

Вѣсти зѣ Епархіи Львовской.

Конкурсъ розписавый дня 12 додѣлиста о. р. 1) на парохію Иванковѣвъ сѣ прил. Гусятинѣвъ и Бережанка, дек. скальского, над. прив. до ч. 7267; 2) на пар. Озеряны, дек. товмачского, над. прив. до ч. 7286; 3) на кап. Илемъе, дек. перегиного, над. цѣворского, до ч. 7288; 4) на пар. Олексичѣ, сѣ прил. Комарѣвъ и Ярошнѣвъ, дек. стрійского, над. прив. до ч. 7369. Речанѣвъ для воіхъ розписавый до 9 сѣчня 1885.

Введеній оо.: Юл. Ставничій, яко сотруд. вь Корочѣ, дек. устѣцкого; Тим. Кульничкій, яко кап. вь Задѣворѣ, дек. уѣвского; Нак. Поджарко, яко прив. сотруд. вь Боринцахъ, дек. ходорѣвского; Іоанъ Чаровскій, яко завѣд. Довжанки; Ярославъ Билинскій, яко сотруд. вь Ходачковѣ; Теоф. Горникевичъ, яко сотруд. вь Гощѣвъ; І. Касѣлевскій, яко прил. сотруд. вь Дзвиничѣвъ, дек. кудрынѣцкого; Алеко. Даниловичъ, яко кап. вь Неостанячахъ, дек. холоѣвского; І. Чубатый, яко сотруд. вь Чортковѣ.

Удѣльненій оо.: Нак. Поджарко отъ сотруд. вь Товщѣвъ; Юл. Величковскій отъ завѣд. вь Довжанцѣ; І. Чаровскій отъ сотруд. вь Ходачковѣ; Ем. Каратинцкій отъ сотруд. вь Семарѣвцахъ.

Президія намѣстничтва годятся на каноничну институцію для о. Юліана Габрусевича, запрѣсентованого на Махновцѣ.

Додатокъ особистий удѣляло намѣстничтво о. Евг. Мокрицкому, пар. Волѣ задержавкою вь сумѣ 100 зр. рѣчно.

Вѣсти зѣ Епархіи Перемиской.

Золѣваній до канон. институціи оо. 1) Теодоръ Савуда зѣ Шоломеничѣ на пар. Дмитровичѣ, дек. судово-вишенского, и 2) Ваоиль Кокотайло зѣ Березца на пар. Колодно, дек. куликѣвского.

Введеній вь завѣдѣтельство пар. Дубецко, дек. бѣрчальского, о. Стефанъ Сапрунъ.

Завѣдѣтельство парохіи Тарнава выжна, дек. затварницкого (по смерти о. І. Вендзиловича) одержавъ о. Т. Войтовичъ, маючи добѣжати туды изъ Звиняча.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† О. Іоанъ Вендзиловичъ, парохъ вь Тернавѣ выжній, упокоювся вь 78 році житя а 31 році овященства. Вѣчна ему память!

† О. Николай Стисловскій парохъ вь Городку, у-

покоювся дня 21 л. с. м. вь 57 році житя а 31 овященства. Вѣчна ему память!

† О. Михаилъ Ступницкій, парохъ Бразы, дек. болоховского, упокоювся дня 16 додѣлиста с. р. вь 75 році житя а вь 38 овященства. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Старосѣвскій батюшки и матушки“, обширна повѣсть изъ быту украинского духовенства 20-тыхъ рр. XIX столѣтя, написана Иваномъ Левицкимъ (Нечужѣмъ), доведена уже до конца вь сегомѣсичной книжкѣ „Кіевской Старинѣ“, де она печаталасѣ уже третій рѣкъ вь перекладѣ російскомъ зѣ украинского оригиналу.

— Проф. Павло И. Житецкій читавъ вь першыхъ дняхъ сего мѣсяца на рѣчнѣмъ абортѣ членѣвъ кіевского ист. товариства преп. Неостора Лѣтовисца рефератъ п. заг. „Церковно-славянскій языкъ вь малоруской книжнѣй рѣчи XVI—XVII столѣтя“. Єсть се вырѣвокъ зѣ обширной, глубокого науковог працѣ заслуженого для нашей науки, П. Житецкого.

— „Зоря“, окончивши вь ч. 19 обширне оповѣданне Дрозда „Вь гостяхъ добре, а дома лѣпше“, помѣстила вь ч. 20 оповѣданне славного украинского писателя Данила Слѣпченка (псевдонимъ) п. заг. „Старѣцъ“, а вь ч. 21 розпочалося оповѣданне Гр. Цеглинского п. заг. „Сынѣ“. Зѣ другихъ статей заодугують на увагу: „Овѣта на Украинѣ“, Я. Ш., выимокъ зѣ обширной студіи о нынѣшномъ станѣ Украинѣ; „Про зѣздѣ и выставу археологичну у Львовѣ“, Ка.; „Акты городокъ и земокъ и т. зѣ бернардянской архивѣ у Львовѣ“, д-ра Ом. Калитовского; „Антошко Ревизорчукъ“, опоминки зѣ недавной бувальщины, о Льва Витошанского; „Зѣ подорожѣи по Италіи“ (дальше) М. Подольского; „Лютѣ И. С. Тургенева про галицко-рукой лигературній оправа“, М. Д.; „Знадобы до жатьяной Ант. Могилянського“, П. Ф., и другі.

— Русскій театр. Вь понедѣлокъ мѣя. тыждня представлено на дождѣ „Академичного Братства“ зѣвѣтну оперету Основяненка „Сватанѣ на Гончарѣвцѣ“. Представленне вышло подѣ взглядомъ насомымъ добре, не такъ однакъ подѣ взглядомъ оценочнымъ, бо окрѣмъ п. Гриневецкого, котрый знаменитымъ оттвореніемъ Стецька выклинавъ неуостаючій смѣхъ вь аудитори, прочій артисты и артистки грали якось вяло, безъ житя, а кромѣ того мушны не умѣли добре своихъ роль. Полѣдня тѣя обставина, котру зауважали мы вже кѣлька разѣвъ и то бо большій части при представленю народныхъ штукъ, може будати подѣзрѣнне, ча деякі зѣ ихъ артистѣв не легковажуютъ собѣ штукъ народныхъ и заховають собѣ талантъ и старанність лѣшь для чужихъ, переводныхъ штукъ. Коли бѣ такъ мало бути, то нехай тѣ панове знаютъ, що на руской сценѣ ходитъ передѣловѣмъ о поправне выведенне народныхъ штукъ и що пыльности тѣ старанности при оттворяваню народныхъ такѣвъ домагасѣя переводѣмъ руска публика отъ артистичного перо-налу рускою сценѣ. — За те зовѣмъ бездоганнымъ, а декуды оправдѣ артистичнымъ було выведенне представлений вь четвѣрть мѣя. тыждня на дождѣ панѣ Ооиповичево „Чорноморцѣвъ“, украинской опереты Кухаренка и Старѣцкого съ музыкою Лосенка. Воі артистка и артисты зложились тутъ на одну гарну цѣботѣ, особливо же вдоводила насѣ найбільше п. Стечинскій, котрый характеротичну ролю козка Кабицѣ отгравъ сѣ такою правдою и такимъ гуморомъ, що черезъ цѣлу штуку не выводитъ публики зѣ веселого настрою, а додержувала ему пары панѣ Ооиповичево, отдаючи дуже вѣрно и сѣ великою прецизією ролю охочою молодѣцѣ Иги Цѣвѣрку-ничи. Панѣ Попелева отграла дуже гарно ролю Маруѣ, а що до гры не уступала ѣи вь нѣчомъ молоденька и симпатична артистка п-на Вишнево-ска, котра сего представленя проявила богато таланту вь веселѣй роли Наталки. Панѣ Людкевичево була доброю Дробиннхою, такъ само и п. Стефуракъ, Яновичъ и Подлішечкій вызвалися зѣ своихъ роль зовѣмъ отповѣдно. Роля поважного отника Тушиѣ повѣрена, по нашѣ гадѣ, неотповѣдно пану Парадюкову, хоч и вь его грѣ бачили мы похвальну старанність; режисерія муоить однакъ уваглядити обставину, що органъ пана Парадюка надѣо хлопачій и що оценочна иллюзія богато тратитъ на томъ, коли зѣ устѣ оноволого отника чуює дитячій майже голосѣ. Хоры держались зовѣмъ добре и оправдали выказаній нами вь попередныхъ статіяхъ для нихъ похвалы. Передъ представленіемъ Чорноморцѣвъ отграно симпатичный одноактовый образѣкъ Г. Григоріевича „Тѣто на заручинахъ“. Зѣмѣгъ сѣи мѣщаньской пригоды, якъ назвавъ ен авторъ, зѣвѣтний нашѣй публицѣ зѣ нашего торѣвого оправданя, а що до выведеня оценочного замѣтно передѣловѣмъ, що артисты настроили гру до надѣо оскорого темпа и тѣмъ, мѣмо безперечно старанности и зовѣмъ доброй гры воіхъ дѣвухъ лицѣ, затерла деякі мѣсца штуки, котрій власне належало подносити и маркувати. Поминаючи гру старшихъ артистѣв, муоимо тутъ зновѣ сѣ похвалою згадати о п. Керницкомъ, котрый сѣ кождымъ днѣмъ що-разѣ большій робить поступѣ. — Вь пятницѣ представлено зѣвѣтний образѣкъ зѣ мѣского житя п. з. „Зѣ ступня на ступень“. Помимо овяточного дня сѣя сего вечера была пуста, хочъ шкода, бо ѣ штука не була лиха и артисты грали ен такъ поарвно и сѣ такимъ житѣемъ, якъ бы то мы радѣ бачити у нихъ и вь народныхъ штукѣхъ. Драматичей мѣсца штуки отгравли дуже гарно п-нѣ Виберевичево и п. Лаковскій, комичній отдали сѣ повною верною панѣ Попелева и п. Гриневецкій, котрый вь другѣмъ

внѣ за прегарий обиванки збравъ неуможнаючъ...

Паралиска Редакци и Администраци.

Вн. К. Лу. въ Мш. До кбнца року ще 4 зр. — Вн. И. Том. въ Бер. До кбнца року ще 3 зр.

Подяка.

Неуможна смертъ забрала намъ найдорожшого батька, о. Михаила Зельского, пароха в Глинанахъ Заставоу.

Юлія Зельска, вдова; Юлія, Михаилъ и Сидоръ, сыны; Юлія, Іоанна, Михаилъ и Степанія, доньки; Трустановскій, Сологубъ и Высочанскій, зяті.

Головна выграна сент. 500.000 Мар.

Заявление Щ а с т я.

Выгран гарантуе держава

Запрощенье до участи въ Возможности выграна на великой грошевой лотеріи, гарантованой гамбургскою державоу, въ котрой

9 Миліонѣвъ 880.450 Марокъ лезно мусать бути выграны.

Выграні сн корнетной лотеріи грошевою, котра ібѣла ілнуу малъ ланъ 100.000 лосѣвъ, суть слѣдующі:

Table with 3 columns: Prize amount, Quantity, and Value. Includes entries like 'Премія 300,000 Мар' and '1 выгр. а 200,000 Мар'.

и они приходять въ кблѣкохъ мѣсяцяхъ въ 7 бѣдѣлахъ до лезного порѣшеня.

Головна выграна 1-ой класъ выносить 50.000 М., подносеть въ 2-ой класъ на 60,000 М., въ 3-ей на 70,000 М., въ 4-ей на 80,000 М., въ 5-ой на 90,000 М., въ 6-ой на 100,000 М., въ 7-ой на 200,000 М., а съ премією на 300,000 М. сент на 500,000 М.

На перше тягненье выгранныхъ, котре 9 грудня с. р.

урядово назначено, коштуе цѣлый оригинальный лосъ лишь 3 зр. 60 кр.

а. в. або 6 Марокъ, половина оригинального лосу лишь 1 зр.

80 кр. а. в. або 3 Марокъ, четверть оригинального лосу лишь 90 кр.

або 1 1/2 Марки.

и я росылаю оригинальный лосъ гарантованый державоу (а не заказаный промыслъ) съ полученьемъ оригинального плану за франкованымъ надбѣланьемъ вартости або за переканомъ почтовымъ навѣтъ въ найдалѣйшій стороны.

Кождый, беручій участь, получае отъ мене заразъ по отбывшомъ тягненью урядову листу тягненья безъ забаваня.

Планъ съ гербомъ державнымъ, зъ котрого видко вкладки и роздѣль выгранныхъ на 7 класъ посылаю напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выгранныхъ грошей выконую впрямую до интересованныхъ точно и въ строгій тайн.

Кожде замовленье можна по просту зрѣти переканомъ почтовымъ або рекомандованымъ листомъ.

По причинѣ недалекого вже тягненья прошу звертаться съ приказами заразъ, однакомъ лишь до

9 грудня с. р. съ повнымъ довѣремъ до 1485 10-18

Самуила Гекшера молодшого банквир и конторы вымѣны въ Гамбургѣ.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1315 91-7

Специальности и универсальный средства, французскій и вишій, якъ черезъ ню такъ и черезъ вишій фирмы оповѣщуваній.

СУХА РЫБА

Судакъ } наилучшій по 60 кр. за кил Сазанъ } сеердний по 50 " " "

Коробки и мишники деревляны, круглы, точены, крашеный червоно и золото въ цѣты, дуже хорошо зѣдланый, по 5, 8, 10, 15, 20, 25, 30, 40, 50 кр. за штуку, бѣловѣдно ихъ величинъ.

Бѣлшій ниски и медницѣ по 50, 60, 80, 100, 120 и 150 кр.

Коралъ венецкій скляны, величинъ лѣскового орѣха и меншій въ рѣжнихъ краскахъ и зъ рѣжнобарвнымъ оздобамъ.

Чай правдивый караванный, спровадженый изъ Хинъ сухимъ путемъ черезъ Иркутскъ, Уралъ, Нижиный Новгородъ, Москву, въ оригинальныхъ, караванныхъ шкѣбрныхъ цыбкахъ и розваженихъ подѣларозомъ Заряду въ пакчи плѣмбованый, асть уже на складахъ Народной Торговлѣ у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобычѣ и Коломыйѣ и продасъ въ 1/2 фт. пакчахъ по 80, 90, 100, 125 кр. а въ 1/4 фт. пакчахъ за половину повысеной цѣны.

Чай удержуеся въ особымъ складѣ, отдѣльнымъ отъ другихъ товарѣвъ.

Вироваджуочу чай сей чистого и ароматичного смаку въ нашихъ торговляхъ, надѣмся имъ добре услужити нашимъ Вп. Гостямъ.

Крамницямъ опускаеся 15% отъ цѣвъ повыснихъ артикулѣвъ.

1-? ЗАРЯДЪ "НАРОДНОЙ ТОРГОВЛѢ".

Матеріи дамску мужеску одѣжѣ

лишь въ тревалой овеочей вонны для мужчинъ середного росту

3.10 метра } за ар. 4-96 кр. въ доброй вонны овеч. на 8- " " въ дѣлш. вонны овеч. одно убрание } " 10- " " въ тонкой вонны овеч. " 12-40 " " въ дуже тонк. вон. овеч.

Перувисымъ зъ дуже тонкой вонны овеочъ въ за метеръ ар. 2-20 и ар. 2-40.

Чернымъ кожущковымъ Палмерстоу-Трико, чи-ста вонна овеча, на дамскій пальтоты ажкной на дошу и на одѣжѣ.

Пледи до дорогы за штуку ар. 4, 5, 8 и ажк до ар. 12. — Дуже красной одѣл, споды, обсертины, сурдуть, матеріи на плащѣ до дошу, твѣл, сѣрачокъ (льодѣтъ), комъет, камгары, шевіотъ, трико, сукна для дамъ и на биларды, перувисымъ, доскамъ поручае

Заложены Joh. Stikarofsky, — 1866.

Складъ фабричный въ Бернѣ.

Ваеры франко. Карты вѣдрной для панбѣт кращѣвъ нефранкованю. Высылки за послѣднатоу надъ 10 зр. франко.

Я маю безустанный складъ за бѣдше акъ 150 тыс. зр. а. в. и розумѣея, що въ мой великій на вѣс сѣтъ торговлѣ останае богато рѣшоткъ догачоты 1 до 5 метрѣвъ и для того я змушениы такъ рѣшоткъ продавати за анжигену цѣну. Кождый розумный чоловѣкъ муоитъ побачити, що зъ такъ малыхъ рѣшоткъ не можна вымылати жадныхъ вѣбрѣвъ, бо по замовленю вѣблѣ сотъ вѣбрѣвъ не останаеся ничого зъ тыхъ рѣшоткѣвъ, що отже асть простую обманюю, коли фирмы суконной исеверуютъ вѣбрѣ рѣшоткѣвъ; тѣ куски походятъ въ такій случаю дѣе поотавѣтъ а не въ рѣшоткѣ, а намѣрѣтъ такою поотупованя можна легко догачатися.

Рѣшоткѣ не до вѣдобы вымѣняются або грошѣ отмылаются.

Кореспонденци пріймаются въ языкахъ нѣмѣшкѣмъ, угорскѣмъ, чешкѣмъ, польскѣмъ, италіаскѣмъ и французскѣмъ.

1488 (16-24)

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

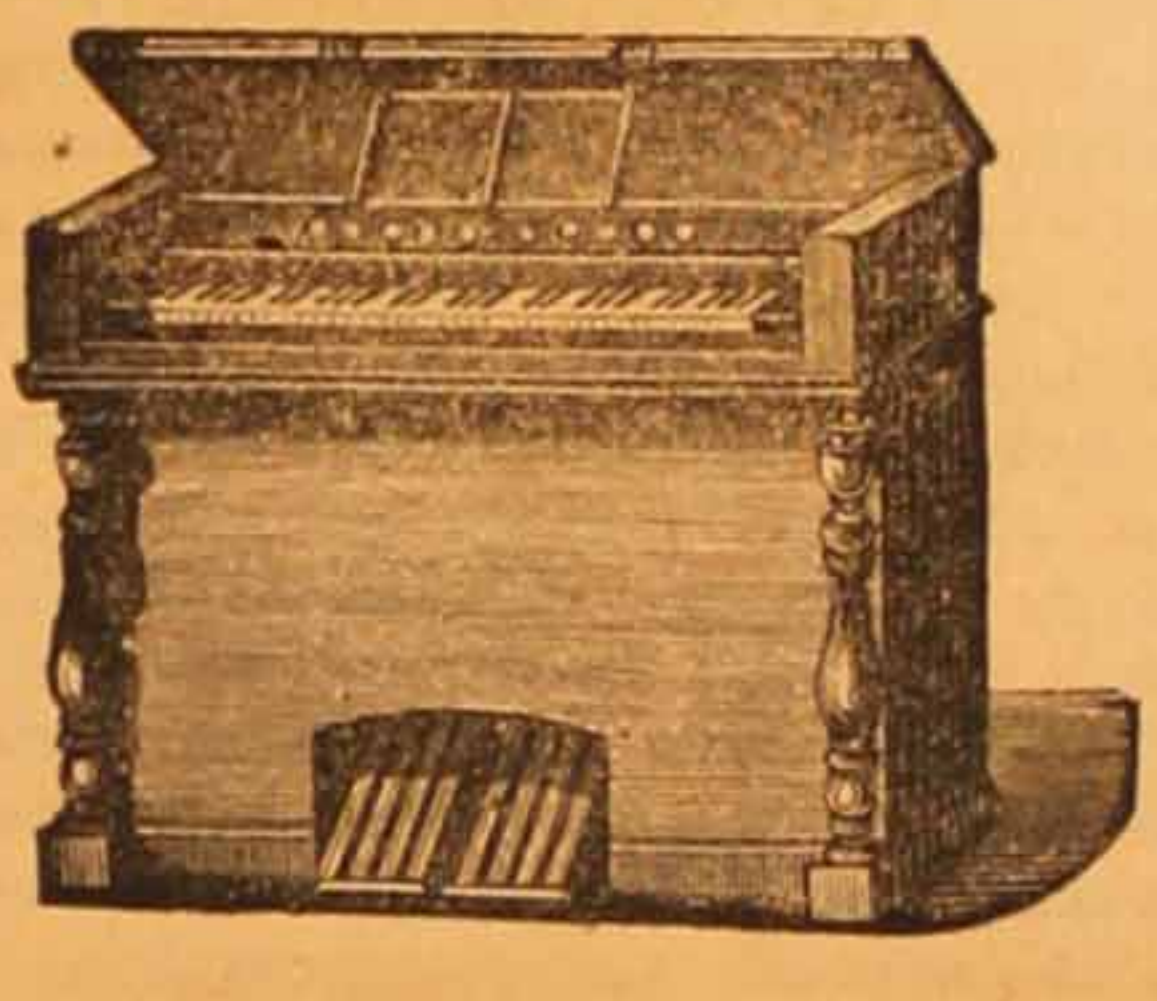
Понеже знаю, що Высокоповажаній отпѣ духовній уряджуютъ при церквахъ хоры, прото поручаю мою

ФАБРИКУ ГАРМОННОМЪ (або ФИСГАРМОННОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высокоповажаній п. проф. Н. Вахлянинъ купивъ до руской гимназіи у Львовѣ инструмѣтъ моего выробу и може дати Высокоповажанымъ Отдѣмъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточнымъ инструмѣтъ найлѣпшу инѣормацію.

Цѣна тыхъ инструмѣтъ отъ 70 зр. а. в. и выше. Дасъ такожь на рати.

1872 20-? Съ поважаньемъ ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ, властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хорущина ч. 9.

Складъ фортепяноуѣвъ К. МАРЕЦКОГО у Львовѣ, площадь Маріацка ч. 5. (Готель французскій). Поручае фортепяны и панина зъ перворядныхъ фабрикъ съ запорукою за ихъ доброту и тревалѣсть. Можно получить такожь и фортепяны перебраны. 8-? Цѣны якъ найумѣренѣйшій.

Гомеріяна-гербата Лѣкарями поручане, знамените средство противъ 1508 2 2 недугъ на легки и шні, (сухоты, дыхавици, недугъ гортанки). Надвѣчайшій успѣхъ! Брошурѣ о томъ розсылаеся даромъ. Пачка Мрк. 1,20 Лишь правдиву можна одержати отъ А. Wolffsky, Berlin N., Weissenburger Strasse 79.

Вже выйшовъ Иллюстрованый КАЛЕНДАРЬ „Просвѣты“ на 1886 рѣкъ укладу Василъ Лукча. Змѣтъ: Календаръ историчный, астрономичный и церковный. — Мѣсяцъ съ узглядненьемъ всѣхъ и заходу сонца и мѣсяца, бѣгнѣнь мѣсяца и стану воздуха; календаръ жидѣвскій. — Часть инѣормаціи: Цѣсарска родина Выказъ оплатъ стемплиныхъ за найважѣйшій справы правій, документи, поданы и т. и. Скэлъ стемплиной. Розкладъ вѣды на галицъ зѣльныхъ дорогахъ. Шадницѣ почтовой (1—XXXVI) — Уставъ церковный на рѣкъ 1886, у-

Найновѣйшій препараты д-ра Tsuga въ Лондонѣ. Тинктура волосъ съ Байрумомъ шобъ не овеало волосъ, пошкѣдна и певно дѣлаюча. Цѣна 1 зр. 63 кр. Лубово-розмаринова Помада, вер-збнана, шобъ не лѣзало волосъ и шобъ сирѣпнати память. Цѣна 1 зр. 12 кр. Складъ въ Аптицѣ З. Рукера у Львовѣ. 1609 2 10

Еластичный валки до затыкая шваръ въ ѣкнахъ и дверехъ, найлѣпше и найдешевше оредство занезпечены отъ протягу, Гипсъ, Кить до ѣконѣвъ поручаютъ Гибнеръ и Ганке у Львовѣ, Рынокъ ч. 38.

Портреты Микола Костомарова, д-ра Омеляна Огоновского, д-ра Корнила Сушкевича, Евгения Желеховского, Васеля Продана и Володимира Навроцкого. Выписаный змѣстъ Календаря показуе, що часть инѣормаціи и литература дуже богаты, а Уставъ церковный, уложениы черезъ ѣахового знатока, перевысены своимъ объемомъ (56 сторбѣвъ) всѣкй дотепершій устави. Цѣна 50 кр. Достати можна въ товариствѣ „Просвѣта“ и во всѣхъ большыхъ книгарняхъ въ Галичинѣ Замовляющій въ „Просвѣтъ“ зъ провинци доу-чать 6 кр. на почту. Коли хто замовитъ бодай 12 при-ѣврикѣвъ, одержитъ 20% рѣбату. Позаякъ наклады невеликій; просимо спѣшнитися зъ замовленьми Календаръ на 1885 рѣкъ буть мѣнувшого року до кбнца грудня вже вычорпаный. (2-?)

КОНТОРА ВЫМѢНЫ Акціонного Банку Гипотечного купе и продае все эффекты и монеты подѣ найпреступнѣйшими условіями. 5% Листы Гипотечный и 5% Листы Гипотечный преміованый котрѣ ібѣла закона зъ дня 2 Ляня 1868 (Днев. в. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшюу постановы зъ дня 17 грудня 1870 р. можна ужавати до умѣщуваня капиталѣвъ фондowych, цупялярныхъ, кавцій супружеюкныхъ войсковыхъ, на кавцію и вадія можна въ сей Конторѣ получить. (до выловованя съ 10% премією т. е. по 110 за 100) Все припоручена зъ провинци выконуются безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизи. 1849 49-7

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТНОЕ ЗАВЕДЕНЬЕ для Галичины и Буковины, зарегистрированное общество съ неограниченою порукою выплачуе власній выльсованый листы, а такожь текучій купоны отъ невыльсовованныхъ чѣ своихъ листѣвъ, пріймае въ уплату купоны отъ державныхъ ефектѣвъ и за-ставныхъ листѣвъ, удѣлае довгосрочный пожитки на случай покупки землѣ и короткосрочный за ипотечарнымъ обезпеченьемъ, тоже пожитки за порукою и обезпеченьемъ для сельскихъ хозяйѣвъ. 13-? Пріймае грошевой вкладки на проценты: а) на книжки шадничѣ по 5%; б) на текучій счетъ (conto corrente) за 30-, 60-, 90- и бѣдше-дневнымъ выповѣдженьемъ по 4%, 4 1/2% и 5%. Заставниче отдѣленье того же Заведеня выдае пожитки на заставы, именно на процентий цѣвнй ефекты, дорогоцѣвности, выробы фабричній и ремѣсничій и на всякй предметы, маючій цѣвнѣсть. Бюро Заведеня въ власнімъ домѣ при улици Орменскѣй н-рѣ 2.